

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Sergiu Boroda reprezentat de avocatul Eugeniu Musteață,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Boroda împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile și obligarea autorității publice de a recalcula pensia,

împotriva deciziei din 18 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 3ra-1252/23
NR. PIGD 2-21017788-01-3ra-28122023)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. V. Sîrbu
Curtea de Apel Chișinău, jud. V. Negru, E. Palanciuc, I. Dutca,

20 martie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Sergiu Boroda reprezentat de avocatul Eugeniu Musteață,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 11 iunie 2020, Sergiu Boroda a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, solicitând anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale - Anenii Noi, emisă la data din 21 octombrie 2019 și înregistrată cu nr. 4093 la data de 23 iunie 2019 și răspunsul Casei Teritoriale de Asigurări Sociale - Anenii Noi cu nr. 4705 din 4 decembrie 2019 la cererea prealabilă din 22 noiembrie 2019; obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale de a emite actul administrativ individual privind recalcularea pensiei lui Boroda Sergiu, reieșind din vechimea în muncă de 24 ani, 10 luni, 18 zile, din suma soldei, reieșind din media lunară pentru ultimele 12 luni calendaristice precedente concedieri din 1 decembrie 2019, inclusiv retribuirea muncii suplimentare și a zilelor de sărbătoare; compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că a activat în cadrul subdiviziunilor Ministerului Afacerilor Interne în perioada 22 iulie 1994 până la 29 iunie 2017, când s-a eliberat din serviciu în conformitate cu art. 38 alin. (1) lit. c) al Legii nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, după acumularea vechimii în muncă ce permite dreptul la pensie, în baza ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 264ef. din 26 iunie 2017.

3. La 15 septembrie 2017, s-a reangajat în cadrul Inspectoratului General al Poliției, raportul de muncă fiind încetat la 26 august 2019 în temeiul art.38 al.(1) lit. c) al Legii privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, în baza ordinului Inspectorului General al Poliției nr. 412ef. din 22 august 2019.

4. A indicat că în perioada 15 septembrie 2017 - 26 august 2019 a beneficiat de recompense, plăți, sporuri și suplimente, precum și a fost implicat în muncă suplimentară și în zilele de sărbătoare, potrivit certificatului nr.72 din 4 octombrie 2019.

5. Astfel, la data de 9 septembrie 2019, s-a adresat cu o cerere către Casa Națională de Asigurări Sociale, prin care a solicitat recalcularea pensiei

stabilită pentru vechimea în serviciu în legătură cu reangajarea după stabilirea pensiei pentru vechime în muncă, respectiv, modificarea drepturilor salariale pe perioada beneficierii de pensie și realizării activității de muncă.

6. Ulterior, a înaintat o cerere suplimentară prin care a solicitat ca la recalcularea pensiei pentru vechimea în muncă să fie inclusă și media lunară a altor recompense, plăți, sporuri și suplimente primite în ultimul an de serviciu, precum și retribuirea muncii suplimentare și în zilele de sărbătoare.

7. Prin decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Anenii Noi din 21 octombrie 2019, i s-a comunicat că dreptul la pensie apare o singură dată, după eliberarea din serviciu, cu dreptul de a fi recalculată în condițiile legii, or legea nu prevede stabilirea repetată a dreptului la pensie după o eventuală reangajare în serviciul. Astfel, temei pentru recalcularea pensiei nu este.

8. Nefiind de acord cu decizia nominalizată, reclamantul a înaintat în adresa Casei Naționale de Asigurări Sociale cererea prealabilă, fiind înregistrată cu nr. 2898 la 22 noiembrie 2019.

9. Însă, prin răspunsul Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Anenii Noi nr.4705 din 4 decembrie 2019, i s-a comunicat că, dreptul la pensie apare o singură dată după eliberare din serviciu, cu dreptul de a fi recalculată în condițiile Legii nr. 1544/1993. Stabilirea repetată a dreptului la pensie după o eventuală reangajare în serviciu militar nu este prevăzută, prin urmare, întrucât beneficiază de pensie pentru vechime în muncă din 30 iunie 2017, stabilită în baza art. 13 a Legii nr. 1544/1993, nu este temei legal de a satisface cerințele expuse în cerere.

10. Reclamantul nu este de acord cu deciziile autorității publice pârâte, considerând că cererea sa a fost examinată superficial și au fost interpretate și aplicate eronat normele de drept enunțate în cerere.

11. A menționat că potrivit deciziei contestate, cererea sa a fost respinsă din considerent că legea în vigoare nu prevede posibilitatea restabilirii repetate a pensiei după o eventuală reangajare în serviciu, concluzie eronată, deoarece prin cererea menționată a solicitat recalcularea pensiei și nu stabilirea acesteia în mod repetat.

12. Consideră că, Casa Națională de Asigurări Sociale intenționat a denaturat prevederile art.61 din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, prin excluderea anumitor sintagme și interpretare eronată, fapt ce a dus la excluderea ipotezelor concrete pe care le acoperă norma juridică respectivă.

13. În opinia reclamantului, reangajarea sa în cadrul organelor afacerilor interne după stabilirea pensiei pentru vechime în muncă, respectiv modificarea

drepturilor sale salariale pe perioada beneficierii de pensie și realizării activității de muncă, acumularea vechimii în muncă existentă la data pensionării de peste 24 ani, astfel încât vechimea în muncă corespundea termenului stabilit de art.13 lit. a) al Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri nr. 1544 din 23 iunie 1993, instituie dreptul la recalcularea pensiei.

14. Menționează că, potrivit art. 43 alin.(1) al Legii nr.489 privind sistemul public de asigurări sociale și art. 48 și 52 al Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri nr.1544 din 23 iunie 1993, Casa Națională de Asigurări Sociale administrează sistemul public de asigurări sociale și gestionează 3 bugetul asigurărilor sociale de stat prin contul unic trezorerial al Ministerului Finanțelor.

15. În baza art. 61 alin.(1) și (2) al Legii nr. 1544 din 23 iunie 1993, recalcularea pensiilor stabilite anterior militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și familiilor acestora în legătură cu punerea în aplicare a prezentei legi, se efectuează în temeiul documentelor aflate la momentul recalculării în organele de pensionare. Dacă pensionarul va prezenta ulterior acte suplimentare ce i-ar acorda dreptul la majorarea pensiei, recalcularea se va efectua pentru perioada precedentă, dar cel mult pentru 12 luni de la data depunerii actelor suplimentare și nu mai devreme de data punerii în aplicare a prezentei legi.

16. Pensiile stabilite persoanelor din corpul de ofițeri și din corpul de comandă (cu excepția celui inferior) al organelor afacerilor interne cărora li s-a prelungit peste limita de vârstă, stabilită de legislație, termenul de aflare în serviciu militar prin contract sau în serviciu în organele afacerilor interne urmează a fi recalculate după trecerea lor în rezervă sau în retragere.

17. Totodată, reclamantul a menționat că potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, pensia constituie un drept patrimonial în sensul art.1 al Protocolului Adițional la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și se constată o discriminare în sensul articolului 14 dacă lipsește o justificare obiectivă rezonabilă pentru diminuarea patrimoniului reclamantului. Limitarea nejustificată a unui drept recunoscut la pensie specială, nesocotit ulterior, fără a exista o justificare obiectivă și rezonabilă pentru o asemenea îngrădire, constituie o privare de proprietate în sensul art.1 al Protocolului Adițional nr.1 la CEDO, dar și o discriminare în sensul art.1 din Protocolul 12 la Convenție (Buchen contra Cehiei-2006, Gaygusuz c Austriei-1996).

18. Consider că din prevederile art.61 din Legea nr. 1544 din 23 iunie 1993, reies cert și expres 3 situații în care pensia pentru vechimea în serviciu stabilită anterior urmează a fi recalculată, și anume: - existența documentelor aflate la organele de pensionare la momentul recalculării pensiei; - prezentarea ulterioară a actelor suplimentare ce ar acorda persoanei dreptul la majorarea pensiei, caz în care recalcularea pensiei se va efectua pentru perioada precedentă, dar cel mult pentru 12 luni de la data depunerii actelor suplimentare și nu mai devreme de data punerii în aplicare a Legii indicate; - recalcularea pensiei se efectuează în cazul în care persoanelor din corpul de ofițeri și din corpul de comandă (cu excepția celui inferior) al organelor afacerilor interne li s-a prelungit peste limita de vârstă termenul de aflare în serviciul militar.

19. La fel,, din prevederile normei respective, nu rezidă că pentru necalcularea pensiei urmează a fi întrunite cumulativ condițiile specificate supra, situațiile descrise fiind distincte, reglementând raporturi diferite.

20. Totodată, din prevederile Legii nominalizate reiese că cuantumul pensiei reglementate de această Lege este determinat reieșind din solda și sumele aferente, specificate în textul Legii.

21. Prin urmare, reclamantul consideră că, reangajarea sa în cadrul organelor afacerilor interne după stabilirea pensiei pentru vechime în muncă, respectiv modificarea drepturilor salariale pe perioada beneficierei de pensie și realizării activității de muncă, examinată în cumul cu faptul că la data depunerii cererii, a acumulat la vechimea în muncă existentă la data pensionării sale, peste 2 ani, astfel încât vechimea în muncă corespundea termenului stabilit de art.13 lit. a) al Legii citate mai sus, instituie dreptul la recalcularea pensiei. Or, potrivit cererii inițiale și cea prealabilă, adresate Casei Naționale de Asigurări Sociale, reiese că au fost prezentate date ce confirmă vechimea în muncă la data depunerii cererii și cuantumul drepturilor salariale încasate, ce îi ofereau dreptul după eliberarea din funcție de a pretinde recalcularea pensiei reieșind din sumele încasate până la eliberarea secundă din funcție.

22. Această concluzie reiese din coroborarea prevederilor art. art.13 lit. a), 14 lit. a), 44 și 61 ale Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, potrivit cărora persoana care întrunește condițiile vechimii în muncă stabilită dispun de dreptul la calcularea cuantumului pensiei reieșind cumulativ din vechimea în muncă înregistrată și cuantumul drepturilor salariale încasate la data respectivă.

23. La 2 martie 2022, avocatul Musteață Eugeniu, acționând în interesele reclamantului Boroda Sergiu, a depus cerere de completare a cererii de chemare în judecată și de concretizare a pretențiilor.

24. A făcut referire la prevederile art. 51 alin.(1) al Legii nr. 1544-XII din 23 iunie 1993, care stipulează că, în cazul apariției unor circumstanțe care implică modificarea mărimilor pensiilor stabilite pentru militarii în termen și familiile acestora, recalcularea pensiilor se efectuează în termenele stabilite de Legea privind pensiile de asigurări sociale de stat.

25. Reieșind din prevederile art. 61 alin.(1) din Legea nr. 1544/1993, legislatorul a prevăzut expres posibilitatea recalculării pensiei în cazul în care apar circumstanțe noi, care duc la majorarea acesteia, fără a face precizare despre proveniența actelor suplimentare și data apariției lor, stabilind doar că recalculul se va face pentru perioada precedentă, dar cel mult pentru 12 luni de la data depunerii actelor suplimentare și nu mai devreme de data punerii în aplicare a prezentei legi.

26. Prevederile art.61 din Legea nr. 1544/1993, stabilesc clar că recalcularea se efectuează în temeiul documentelor aflate la momentul recalculării în organele de pensionare și nu în momentul pensionării, așa cum se invocă. Atrage atenția instanței de judecată că pârâta, Casa Națională de Asigurări Sociale a început a stabili, calcula și achita pensia angajaților structurilor de forță începând cu 1 ianuarie 2017, iar din data intrării în vigoare a Legii nr. 1544-XII din 23 iunie 1993 și până la 1 ianuarie 2017, circumstanța precum reangajarea în structurile de forță constituia temei de recalculare a pensiei. Remarcă, că în acest context, având în vedere că în tot acest timp legea a fost interpretată în sensul direct al ei, în vederea recalculării pensiilor după reangajarea în serviciu, după atâția ani este inadmisibil faptul interpretării diferite al legii în mod abuziv defavorabil salariatului/pensionarului, numai pentru faptul că s-a schimbat instituția abilitată în vederea achitării pensiilor.

27. Consideră că, interpretarea precum că art.61 din Legea nr. 1544/1993, nu prevede expres recalcularea pensiei după eventuala reangajare, este lipsită de o justificare, ori, prin aplicarea tehnicii legislative de a include toate circumstanțele și actele care pot duce la recalcularea pensiei este inoportună și imposibilă. Deci, interpretarea prevederilor art.61 Legea nr. 1544/1993, sub aspectul că nu poate fi temei de recalculare a pensiei acele circumstanțe care nu sunt indicate expres în normă, în contextul în care norma nu prevede exhaustiv nici o circumstanță, reduce norma la absurd.

28. La prezentarea ulterioară a actelor suplimentare ce ar acorda persoanei dreptul la majorarea pensiei, legislatorul nu a indicat faptul că aceste acte trebuie să fi existat până la data stabilirii pensiei și nici nu rezultă din lege acest fapt. Prin urmare, alegația precum că, recalcularea pensiei se face doar în baza actelor ce au existat până la data stabilirii pensiei dar au fost prezentate ulterior, este o concluzie eronată la care s-a ajuns prin excluderea ipotezelor concrete

din aria de ipoteze pe care le acoperă norma juridică respectivă, denaturând în mod vădit norma.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

29. Prin hotărârea din n 21 decembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea înaintată de Sergiu Boroda împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile și obligarea autorității publice de a recalcula pensia.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

30. La 22 decembrie 2022, avocatul Eugeniu Musteață în interesele lui Sergiu Boroda, a declarat apel, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

31. Prin decizia din 18 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Sergiu Boroda și s-a menținut hotărârea din 21 decembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

32. În motivarea soluției, în opinie majoritară, instanța de apel a conchis că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, iar apelul declarat de Sergiu Boroda este neîntemeiat.

33. În context, a reținut că apelantul beneficiază de dreptul la pensie pentru vechime în muncă din 16 august 2017, iar reangajarea sa ulterioară în cadrul IGP al MAI nu constituie temei pentru recalcularea pensiei. Potrivit art. 61 din Legea nr. 1544/1993, recalcularea pensiei este posibilă doar în condițiile expres prevăzute de lege, respectiv existența unor documente suplimentare la momentul recalculării, prezentarea ulterioară a unor acte ce justifică majorarea pensiei pentru o perioadă limitată sau prelungirea termenului de serviciu peste limita de vârstă. Instanța a apreciat că situația apelantului nu se încadrează în niciuna dintre aceste ipoteze.

34. Totodată, instanța a invocat decizia Curții Constituționale din 7 decembrie 2021, care a statuat că recalcularea pensiei este posibilă doar dacă raporturile de serviciu continuă fără întrerupere după pensionare. De asemenea, a reținut că dreptul la pensie nu se stabilește automat, ci la cererea titularului, iar acesta trebuie să își asume consecințele deciziei de pensionare.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

35. La 19 octombrie 2023, Sergiu Boroda reprezentat de avocatul Eugeniu Musteață a depus cerere de recurs nemotivată împotriva deciziei din 18 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău. La 21 decembrie 2023, a depus cererea de recurs motivată, solicitând casarea integrală a acesteia, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă.

ARGUMENTELE RECURSULUI

36. În motivarea recursului, recurentul a invocat că instanțele inferioare au aplicat eronat prevederile art. 61 din Legea nr. 1544/1993, restrângând nejustificat sfera de aplicare a acestuia și interpretând norma într-un mod arbitrar și defavorabil.

37. A susținut că interpretarea instanței de apel, potrivit căreia recalcularea pensiei este permisă doar în cazul pensionarilor pentru limită de vârstă care și-au prelungit raporturile de muncă, nu are temei legal, întrucât textul normei nu stabilește un cerc limitativ de beneficiari, ci doar precizează momentul în care recalcularea devine aplicabilă.

38. Recurentul a argumentat că, deși instanța de apel a invocat condițiile recalculării pensiei prevăzute de art. 61, aceasta a exclus în mod arbitrar ipoteza în care o persoană reangajată după pensionare poate solicita recalcularea, deși această limitare nu rezultă din lege.

39. A mai invocat că interpretarea instanței de apel contravine principiului securității raporturilor juridice și încrederii legitime, fiind în contradicție cu practica judiciară anterioară și cu modul constant în care legea a fost aplicată de autoritățile competente înainte de schimbarea instituției responsabile de gestionarea pensiilor militare.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

40. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

41. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

42. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

43. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) Codul administrativ prevede că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

44. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată atestă că dispozitivul deciziei a fost notificată avocatului recurentului, Sergiu Mustață, în md electronic, la 20 octombrie 2023. Decizia motivată a fost notificată la 20 decembrie 2023. Cererea de recurs a fost declarată la 19 octombrie 2023, iar cererea de recurs motivată a fost depusă la 21 decembrie 2023, cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

45. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

46. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

47. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

48. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

49. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

50. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

51. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

52. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenși argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

53. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

54. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

55. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

56. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de Sergiu Boroda reprezentat de avocatul Eugeniu Musteață.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc